

privind aprobarea Strategiei de reforma a sistemului judiciar

Publicata în: Monitorul Oficial Nr. 649 din 12 septembrie 2003

În temeiul prevederilor art. 107 din Constitutia României,

Guvernul României adopta prezenta hotarâre.

Art. 1 - Se aproba Strategia Guvernului României de reforma a sistemului judiciar, prevazuta în anexa care face parte integranta din prezenta hotarâre.

Art. 2 - Planul de actiuni pentru implementarea strategiei prevazute la art. 1 se aproba prin ordin al ministrului justitiei.

**PRIM-MINISTRU
ADRIAN NASTASE**

Contrasemneaza:
Ministrul justitiei,
Rodica Mihaela Stanoiu

p. Ministrul administratiei si internelor,
Alexandru Farcas,
secretar de stat

**STRATEGIA DE REFORMA A SISTEMULUI JUDICIAR
2003 - 2007**

1. Cadru general

Justitia este un factor esential de echilibru si stabilitate sociala în statul de drept. În realizarea acestui rol reforma unui sistem fundamental al societatii, cum este cel judiciar, implica nu numai restructurarea institutionala propriu-zisa, ci si reformarea mentalitatilor care stau la baza functionarii sistemului actual, precum si costuri pe care societatea trebuie sa si le asume.

Reforma justitiei este o necesitate recunoscuta, masuri în acest sens luându-se înca de la începutul anilor '90, dar din anul 2001 a devenit o prioritate prevazuta de Programul de guvernare si de Planul de actiune ale actualului Guvern. Desi au fost înregistrate progrese de necontestat în modernizarea sistemului judiciar, în contextul accelerarii procesului de integrare europeana, este imperios necesara abordarea unitara, coerenta a strategiei de reforma a întregului sistem judiciar care, la rândul sau, sa fie coordonata cu reformele celorlalte domenii sociale.

În acest sens Strategia de reforma a sistemului judiciar cuprinde obiectivele necesare modernizarii sistemului judiciar, însoțite de masuri concrete de realizare, pentru care au fost prevazute termene si au fost evaluate implicatiile financiare. Obiectivele si masurile au fost elaborate conform unei viziuni de ansamblu pentru toate componentele sistemului judiciar, potrivit importantei si necesitatilor acestora.

Scopul major al prezentei strategii este consolidarea independentei justitiei si a statutului magistratului, precum si sporirea eficientei actului de justitie, de natura sa raspunda nevoilor

cetatenilor si sa asigure compatibilitatea sistemului judiciar românesc cu cele ale statelor membre ale Uniunii Europene.

De aceea, în realizarea Strategiei de reforma a sistemului judiciar a fost avuta în vedere necesitatea accentuarii integrării justitiei ca serviciu public în societate prin colaborarea activa cu administratia publica si cu diferitele segmente ale societatii civile. De asemenea, se urmaresc consolidarea si perfectionarea functionala a statului de drept prin recâstigarea încrederii cetatenilor în justitie si a respectului fata de primatul legii.

2. Principii si obiective strategice

2.1. Principii

Strategia de reforma a sistemului judiciar este realizata pe baza necesitatilor rezultate din analiza atenta a functionarii pâna în prezent a justitiei pe plan intern, dar având în vedere si cooperarea pe plan extern, în primul rând cu institutiile si sistemele judiciare din Uniunea Europeana. La baza strategiei stau urmatoarele principii:

- afirmarea demnitatii umane, a libertatii, democratiei, egalitatii, solidaritatii si justitiei;
- consolidarea statului de drept si a suprematiei legii;
- armonizarea cu normele internationale si europene cele mai avansate, avându-se în acelasi timp în vedere traditiile si identitatea nationala;
- implicarea autoritatilor, cu precadere a întregului sistem judiciar, dar si a tuturor actorilor sociali, în vederea realizarii consensului pentru reformarea sistemului judiciar.

2.2. Obiective strategice

În conformitate cu principiile enuntate mai sus, se impune dezvoltarea, într-o maniera concisa, coerenta si pragmatica, a urmatoarelor obiective strategice:

2.2.1. Siguranta juridica:

- cresterea imparțialitatii, transparentei, credibilitatii si sporirea eficientei actului de justitie;
- crearea unei jurisprudente unitare;
- transpunerea completa a acquisului comunitar de competenta sistemului judiciar;
- continuarea si intensificarea procesului de informatizare a justitiei;
- îmbunatatirea capacitatii sistemului judiciar în aplicarea legii si consolidarea capacitatii administrative;
- continuarea procesului de reforma a sistemului penitenciar.

2.2.2. Asigurarea calitatii hotarârilor judecatoresti:

- asigurarea unei durate rezonabile pentru solutionarea cauzelor;
- modificari structurale în organizarea sistemului judiciar, vizând restructurarea instantelor si parchetelor pe criterii de eficienta si specializarea unor instante si parchete pentru solutionarea unor anumite categorii de cauze;
- reforma administrarii justitiei si asigurarea conditiilor materiale necesare desfasurarii actului de justitie;
- pregatirea profesionala a magistratilor si a personalului auxiliar.

2.2.3. Independenta sistemului judiciar fata de executiv:

- asigurarea transparentei activitatii sistemului judiciar prin relationarea cu societatea civila;
- definirea atributiilor Consiliului Superior al Magistraturii si ale Ministerului Justitiei, în sensul consolidarii independentei puterii judecatoresti;
- stabilirea statutului magistratilor - a drepturilor si obligatiilor acestora.

2.3. Mijloace de realizare

Obiectivele mentionate mai sus sunt dezvoltate în prezenta strategie, urmând a fi detaliate în Planul de actiune aprobat prin ordin al ministrului justitiei. Mijloacele de realizare:

- revizuirea Constitutiei si adoptarea noii legislatii privind organizarea instantelor judecatoresti, statutul magistratilor, organizarea si functionarea Consiliului Superior al Magistraturii în vederea consolidarii independentei puterii judecatoresti;
- garantarea independentei si impartialitatii magistratilor în modalitatile de recrutare, pregatire, avansare, parasire a functiei;
- aplicarea tehnologiilor informatice adecvate în fiecare unitate a sistemului si interconectarea acestora;
- pregatirea profesionala sustinuta si specializarea magistratilor si a personalului auxiliar;
- asigurarea finantarii procesului de reforma.

3. România si dreptul comunitar

3.1. Masuri realizate în perioada 2001 - 2003 în vederea reformarii sistemului judiciar

3.1.1. *Transpunerea acquisului comunitar în legislatia româna si armonizarea cadrului legal intern cu cele ale statelor membre ale Uniunii Europene*

Prima parte a reformei în justitie s-a încheiat cu predarea proiectului noului Cod penal la Parlament si cu preluarea integrala a acquisului comunitar, pentru capitolul 24 "Justitie si afaceri interne", în legislatia româna. În numai 2 ani acquisul în vigoare în anul 2001, cu relevanta pentru sistemul judiciar, a fost transpus; prevederile nationale respective se afla în dezbateri parlamentara sau sunt deja în vigoare.

În ceea ce priveste procesul legislativ, trebuie subliniate urmatoarele progrese, care, de altfel, corespund unor cerinte pe plan european:

- Abrogarea [art. 200](#) din Codul penal, prin care a fost dezincriminata infractiunea de relatii sexuale între persoane de acelasi sex.
- Proiectul noului Cod penal, transmis la Parlament, care cuprinde importante modificari referitoare la infractiunile ce prezinta legatura cu libertatea de exprimare: a fost dezincriminata infractiunea de insulta, în cazul infractiunii de calomnie s-a redus cuantumul amenzii si s-a eliminat posibilitatea ca amenda neexecutata sa fie transformata în închisoare, au fost eliminate infractiunea de ultraj savârsita prin insulta si calomnie, precum si infractiunea de ofensa adusa autoritatii.
- [Legea nr. 281/2003](#) cuprinde modificari substantiale ale Codului de procedura penala si contine dispozitii de esenta ce sporesc garantiile procesuale pentru masurile privative sau restrictive de libertate, în acord cu jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului (de exemplu: atribuirea dispunerii arestarii preventive în competenta procurorului, pe o perioada de maximum 3 zile, iar dupa acest termen, în competenta exclusiva a instantei de judecata), precum si noi institutii ca protectia martorilor si investigatorii sub acoperire.
- Legi importante pentru combaterea criminalitatii transnationale organizate, parte a acquisului comunitar, menite sa apere valori ale statului de drept si societatii democratice, cum sunt viata si libertatea cetatenilor:
 - [Legea nr. 678/2001](#) privind prevenirea si combaterea traficului de persoane, prin care a fost incriminat traficul de persoane si au fost introduse norme pentru protectia si asistenta victimelor traficului si a familiilor acestora;
 - [Legea nr. 656/2002](#) pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor, prin care a fost incriminata spalarea banilor, indiferent de infractiunea din savârsirea careia provine bunul;
 - [Legea nr. 39/2003](#) privind prevenirea si combaterea criminalitatii organizate, prin care a fost incriminata constituirea sau sprijinirea grupurilor infractionale organizate.
- Legi importante privind prevenirea si combaterea coruptiei:
 - Crearea Parchetului National Anticoruptie, ca rezultat al unui program Phare de înfratire institutionala cu Spania, prin [Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 43/2002](#), cu modificarile si completarile ulterioare;

- [Legea nr. 161/2003](#) privind unele masuri pentru asigurarea transparentei în exercitarea demnitatilor publice, a functiilor publice si în mediul de afaceri, prevenirea si sanctionarea coruptiei, ce cuprinde unul dintre cele mai moderne sisteme de reglementare a regimului incompatibilitatilor în cadrul statelor europene, salutata de oficialii europeni.

- Legislatie în domeniul relatiilor internationale, ce asigura, într-un grad superior, cetatenilor români accesul la spatiul european de justitie si respectarea obligatiilor internationale ale României:

- [Legea nr. 296/2001](#) privind extradarea, [Legea nr. 704/2001](#) privind asistenta judiciara internationala în materie penala, [Legea nr. 756/2001](#) asupra transferarii persoanelor condamnate în strainatate;

- Legile de ratificare a conventiilor Consiliului Europei privind coruptia - Conventia penala privind coruptia ([Legea nr. 27/2002](#)) si, respectiv, Conventia civila asupra coruptiei ([Legea nr. 147/2002](#));

- [Legea nr. 187/2003](#) privind competenta de jurisdictie, recunoasterea si executarea în România a hotarârilor în materie civila si comerciala pronuntate în statele membre ale Uniunii Europene si [Legea nr. 189/2003](#) privind asistenta judiciara internationala în materie civila si comerciala, care transpun prevederile regulamentelor comunitare în materie civila si comerciala;

- Legile de aderare la cele trei conventii de la Haga privind comunicarea actelor, obtinerea de probe si accesul la justitie ([Legea nr. 124/2003](#), [Legea nr. 175/2003](#) si, respectiv, [Legea nr. 215/2003](#)).

- Proiectul noului Cod civil a fost prezentat în prima lectura Guvernului, la sfârșitul lunii iulie 2003; la elaborarea acestuia am beneficiat de expertiza canadiana, care a stat si la baza noului Cod civil din regiunea Quebec, unul dintre cele mai moderne din lume.

În domeniul dreptului comercial, acquisul comunitar a fost integral transpus în legislatia româna:

- [Legea nr. 637/2002](#) cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat în domeniul insolventei preia dispozitiile Regulamentului CE nr. 1.346/2000 privind falimentul transfrontalier;

- [Legea nr. 161/2003](#) privind unele masuri pentru asigurarea transparentei în exercitarea demnitatilor publice, a functiilor publice si în mediul de afaceri, prevenirea si sanctionarea coruptiei transpune în cartea a II-a [titlul II](#) prevederile celor 6 directive sectoriale în domeniu;

- Aceeasi Lege nr. 161/2003 transpune în cartea I [titlul V](#) prevederile din Regulamentul CEE nr. 2.137/1985 privind grupurile europene de interes economic;

- [Legea nr. 509/2002](#) privind agentii comerciali permanenti transpune dispozitiile Directivei 86/653/CEE privind agentii comerciali independenti.

În 2002 a fost modificata [Legea nr. 51/1995](#) pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat, pentru transpunerea obligatiilor asumate de România prin Acordul european, în ceea ce priveste activitatea de consultanta prestata de avocati, si unele dintre prevederile directivelor comunitare (prin [Legea nr. 489/2002](#)). Potrivit calendarului de negocieri asumat, pâna la sfârșitul anului 2003 vor fi transpuse în legislatia româna prevederile acquisului comunitar privind libera prestare si dreptul de stabilire al avocailor.

.....

privind cooperarea judiciara internationala în materie penala

Publicata în: Monitorul Oficial Nr. 594 din 1 iulie 2004

***) Nota importanta:**

Pentru intrarea în vigoare a prezentei legi, a se vedea prevederile art. 189.

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Titlul I

Dispozitii generale

Cap. I

Domeniul de aplicare si principii generale ale cooperarii judiciare internationale în materie penala

Art. 1 - Domeniul de aplicare

Prezenta lege se aplica urmatoarelor forme de cooperare judiciara internationala în materie penala:

- a) extradarea;
- b) predarea în baza unui mandat european de arestare;
- c) transferul de proceduri în materie penala;
- d) recunoasterea si executarea hotarârilor în materie penala;
- e) transferarea persoanelor condamnate;
- f) comisiile rogatorii;
- g) înfatisarea martorilor, expertilor si a persoanelor urmarite;
- h) notificarea actelor de procedura care se întocmesc ori se depun într-un proces penal;
- i) cazierul judiciar.

Art. 2 - Definirea unor termeni si expresii

În sensul prezentei legi, termenii si expresiile urmatoare se definesc astfel:

- a) *cerere de asistenta judiciara internationala în materie penala* - cererea prin care se solicita cooperarea într-o cauza penala, în una din formele prevazute la art. 1;
- b) *stat solicitant* - statul care formuleaza cererea de asistenta judiciara internationala;
- c) *stat solicitat* - statul caruia îi este adresata cererea de asistenta judiciara internationala;
- d) *autoritate centrala* - acea autoritate astfel desemnata de statul solicitant sau de statul solicitat, în scopul transmiterii cererilor de asistenta judiciara internationala;
- e) *autoritate judiciara* - instantele judecatoresti si parchetele de pe lângă acestea, stabilite potrivit legii române, precum si autoritatile care au aceasta calitate în statul solicitant, conform declaratiilor acestuia din urma la instrumentele internationale aplicabile;
- f) *persoana urmarita* - persoana care formeaza obiectul unui ordin sau mandat de urmarire internationala;
- g) *persoana extradabila* - persoana care formeaza obiectul unei proceduri de extradare;
- h) *extradat sau persoana extradata* - persoana a carei extradare a fost aprobata;
- i) *condamnare* - orice pedeapsa sau masura de siguranta, pronuntata de catre o instanta de judecata, ca urmare a savârsirii unei infractiuni;
- j) *masura de siguranta* - orice masura privativa de libertate care a fost dispusa pentru completarea sau înlocuirea unei pedepse printr-o hotarâre penala;
- k) *hotarâre* - o hotarâre judecatoreasca prin care se pronunta o condamnare;
- l) *stat de condamnare* - statul în care a fost condamnata persoana care poate fi transferata sau care deja a fost transferata;

m) *stat de executare* - statul catre care condamnatul poate fi transferat sau a fost deja transferat în vederea executarii condamnării sale;

n) *resortisant al unui stat de condamnare sau de executare*, în cazul României, este cetățeanul român;

o) în sensul titlului III din prezenta lege, *autoritate judiciara emitenta* este autoritatea judiciara a unui stat membru al Uniunii Europene competenta sa emita un mandat european de arestare potrivit legii acelui stat;

p) în sensul titlului III din prezenta lege, *autoritate judiciara de executare* este autoritatea judiciara a unui stat membru al Uniunii Europene competenta sa execute un mandat european de arestare potrivit legii acelui stat.

Art. 3 - Limitele cooperării judiciare

Aplicarea prezentei legi este subordonată protecției intereselor de suveranitate, securitate, ordine publică și a altor interese ale României, definite prin [Constitutie](#).

Art. 4 - Preeminenta dreptului internațional

(1) Prezenta lege se aplică în baza și pentru executarea normelor interesând cooperarea judiciara în materie penală, cuprinse în instrumentele juridice internaționale la care România este parte, pe care le completează în situațiile nereglementate.

(2) Cooperarea cu un tribunal penal internațional sau o organizație internațională publică, în conformitate cu dispozițiile în materie ale unor instrumente internaționale speciale, cum sunt statutele tribunalelor penale internaționale, se examinează printr-o procedură legală distinctă, prevederile prezentei legi putând fi aplicate în mod corespunzător, în completare, dacă este necesar.

Art. 5 - Curtoazia internațională și reciprocitatea

(1) În lipsa unei convenții internaționale, cooperarea judiciara se poate efectua în virtutea curtoaziei internaționale, la cererea transmisă pe cale diplomatică de către statul solicitant și cu asigurarea scrisă a reciprocității dată de autoritatea competentă a acelui stat.

(2) În cazul prevăzut la alineatul precedent, prezenta lege constituie dreptul comun în materie pentru autoritățile judiciare române.

(3) Lipsa reciprocității nu împiedică să se dea curs unei cereri de asistență judiciara internațională în materie penală, dacă aceasta:

a) se dovedește necesară datorită naturii faptei sau nevoii de a lupta împotriva anumitor forme grave ale criminalității;

b) poate contribui la îmbunătățirea situației inculpatului ori condamnatului sau la reintegrarea sa socială;

c) poate servi la clarificarea situației judiciare a unui cetățean român.

Art. 6 - Asigurarea de reciprocitate

În cazul în care statul român solicită asistență judiciara în baza curtoaziei internaționale, asigurarea reciprocității va fi dată de către ministrul Justiției, pentru fiecare caz, ori de câte ori va fi necesar, la cererea motivată a autorității judiciare române competente.

Art. 7 - Dreptul aplicabil

Cererile de asistență judiciara adresate autorităților române se îndeplinesc potrivit dreptului procesual intern român, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

Art. 8 - Motive obligatorii de refuz al cooperării judiciare

(1) Cooperarea judiciara va fi refuzată dacă:

a) procedura penală din statul solicitant nu îndeplinește sau nu respectă condițiile [Convenției](#) europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, sau ale oricărui alt instrument internațional pertinent în domeniu, ratificat de România;

b) exista motive serioase sa se creada ca asistenta judiciara este solicitata în scopul urmaririi sau pedepsirii unei persoane pe motive de rasa, religie, sex, nationalitate, limba, opinii politice sau ideologice sau de apartenenta la un anumit grup social;

c) situatia persoanei risca sa se agraveze din unul din motivele enuntate la alineatul precedent;

d) cererea este formulata într-o cauza aflata pe rolul unor tribunale extraordinare, altele decât cele constituite prin instrumentele internationale pertinente, sau în vederea executarii unei pedepse aplicate de un asemenea tribunal;

e) se refera la o infractiune de natura politica sau la o infractiune conexa unei infractiuni politice;

f) se refera la o infractiune militara care nu constituie infractiune de drept comun.

(2) Nu sunt considerate infractiuni de natura politica:

a) atentatul la viata unui sef de stat sau a unui membru al familiei sale;

b) crimele împotriva umanitatii prevazute de Conventia pentru prevenirea si reprimarea crimei de genocid, adoptata la 9 decembrie 1948 de Adunarea Generala a Natiunilor Unite;

c) infractiunile prevazute la art. 50 din Conventia de la Geneva din 1949 pentru îmbunatatirea soartei ranitilor si bolnavilor din fortele armate în campanie, la art. 51 din Conventia de la Geneva din 1949 pentru îmbunatatirea soartei ranitilor, bolnavilor si naufragiatilor fortelor armate maritime, la art. 129 din Conventia de la Geneva din 1949 cu privire la tratamentul prizonierilor de razboi si la art. 147 din Conventia de la Geneva din 1949 cu privire la protectia persoanelor civile în timp de razboi;

d) orice violari similare ale legilor razboiului, care nu sunt prevazute de dispozitiile din conventiile de la Geneva prevazute la lit. c);

e) infractiunile prevazute la [art. 1](#) al Conventiei europene pentru reprimarea terorismului, adoptata la Strasbourg la 27 ianuarie 1997, si în alte instrumente internationale pertinente;

f) actiunile prevazute în [Conventia](#) împotriva torturii si a altor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, adoptata la 17 decembrie 1984 de Adunarea Generala a Natiunilor Unite;

g) orice alta infractiune al carei caracter politic a fost eliminat de tratatele, conventiile sau acordurile internationale la care România este parte.

Art. 9 - Motive optionale de refuz al cooperarii judiciare

(1) Cooperarea judiciara poate fi refuzata atunci când fapta care motiveaza cererea face obiectul unei proceduri în curs sau atunci când aceasta fapta trebuie sau poate face de asemenea obiectul unei urmariri ce tine de competenta autoritatilor judiciare române.

(2) Cooperarea judiciara poate fi de asemenea refuzata atunci când, tinând cont de împrejurarile faptei, acceptarea cererii poate antrena consecinte grave pentru persoana vizata, din cauza vârstei sale, a starii sale de sanatate sau a oricarui alt motiv cu caracter personal.

Art. 10 - Non bis in idem

(1) Cooperarea judiciara internationala nu este admisibila daca în România sau în orice alt stat s-a desfasurat un proces penal pentru aceeasi fapta si daca:

a) printr-o hotarâre definitiva s-a dispus achitarea sau încetarea procesului penal;

b) pedeapsa aplicata în cauza, printr-o hotarâre definitiva de condamnare, a fost executata sau a format obiectul unei gratieri sau amnistii, în totalitatea ei ori asupra partii neexecutate.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu se aplica daca asistenta este solicitata în scopul revizuirii hotarârii definitive, pentru unul din motivele care justifica promovarea uneia din caile extraordinare de atac prevazute de [Codul de procedura penala](#) al României.

Art. 11 - Regula specialitatii

(1) Persoana care, ca urmare a unei cereri de extradare sau a unei alte cereri de asistenta judiciara în materie penala, se înfatiseaza în România, este predata sau transferata în

România, nu poate fi nici urmarita, nici judecata, nici detinuta, nici supusa vreunei masuri de restrângere a libertatii pentru o alta fapta anterioara predarii sau transferarii decât cea care a motivat cererea de asistenta formulata de autoritatile române competente, în afara de cazurile când:

a) statul care a predat-o consimte; autoritatile competente române vor prezenta în acest scop o cerere, însoțita de actele în sprijinul acesteia și de un proces-verbal judiciar în care se consemneaza declaratiile persoanei în cauza;

b) având posibilitatea sa o faca, persoana predata sau transferata nu a parasit, în termen de 45 de zile de la liberarea sa definitiva, teritoriul statului român, ori daca s-a înapoiat dupa ce l-a parasit;

c) persoana care beneficiaza de regula specialitatii renunta la acest beneficiu; aceasta renuntare trebuie sa rezulte din declaratia data în fata judecatorului, care trebuie sa se asigure ca persoana a exprimat-o voluntar și pe deplin constienta de consecintele actiunii sale, asistata de un aparator ales sau numit din oficiu.

(2) Declaratiile prevazute la literele a) și c) ale alin. (1) se iau în camera de consiliu a sectiei penale a Curtii de apel în a carei circumscriptie se afla locul de detinere a persoanei sau autoritatea judiciara pe rolul careia se afla cauza.

(3) Statul solicitant va putea lua totusi masurile necesare în vederea, pe de o parte, a unei eventuale trimeri a persoanei de pe teritoriul sau, iar pe de alta parte, a întreruperii prescriptiei potrivit legislatiei sale, inclusiv recurgerea la o procedura în lipsa.

(4) Când calificarea data faptei incriminate va fi modificata în cursul procedurii, persoana predata sau transferata nu va fi urmarita sau judecata decât în masura în care elementele constitutive ale infractiunii recalificate ar îngadui extradarea sau acordarea unei alte forme de asistenta judiciara în materie penala.

Art. 12 - Confidentialitatea

Statul român are obligatia de a asigura, pe cât posibil, la cererea statului solicitant, confidentialitatea cererilor de asistenta judiciara internationala și a actelor anexate acestora. În cazul în care conditia pastrarii confidentialitatii nu ar putea fi asigurata, statul român va înstiinta statul strain, care va decide.

Cap. II

Dispozitii generale privind procedura de cooperare judiciara internationala în materie penala

Art. 13 - Autoritatile centrale române

Cererile de asistenta judiciara internationala în materie penala vor fi transmise prin intermediul urmatoarelor autoritati centrale:

a) Ministerul Justitiei, daca au ca obiect extradarea și transferarea persoanelor condamnate sau daca se refera la activitatea de judecata ori la faza executarii hotarârilor penale;

b) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casatie și Justitie, daca se refera la activitati din faza de cercetare și urmarire penala;

c) Ministerul Administratiei și Internelor, daca se refera la cazierul judiciar.

Art. 14 - Transmiterea directa a cererilor de asistenta judiciara

(1) Cererile de asistenta judiciara internationala, cu exceptia cererilor de extradare și de transferare a persoanelor condamnate, pot fi transmise direct de autoritatile judiciare solicitante autoritatilor judiciare solicitate în cazul în care instrumentul juridic international

aplicabil în relația între statul solicitant și statul solicitat reglementează acest mod de transmitere.

(2) În afara cazurilor prevăzute la alin. (1), cererile de asistență judiciară internațională, cu excepția cererilor de extradare și de transferare a persoanelor condamnate, pot fi transmise direct de autoritățile judiciare solicitante autorităților judiciare solicitate în caz de urgență, însă o copie a acestora va fi transmisă simultan la Ministerul Justiției sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz.

(3) Procedura prevăzută la alin. (1) și (2) va fi urmată și pentru transmiterea răspunsului la cererile urgente de asistență judiciară.

(4) În cazul prevăzut la alin. (1) și (2) transmiterile directe se vor putea efectua prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol).

Art. 15 - Alte modalități de transmitere a cererilor

(1) Pentru transmiterea cererilor în baza acordului între statul solicitant și statul solicitat, pot fi folosite și mijloacele electronice adecvate, în special faxul, atunci când sunt disponibile, dacă autenticitatea și confidențialitatea cererii, precum și credibilitatea datelor transmise sunt garantate.

(2) Dispozițiile alineatului precedent nu împiedică recurgerea la caile urgente prevăzute la art. 14.

Art. 16 - Competența internă în domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală

Competența autorităților române pentru a formula o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală sau a executa o asemenea cerere adresată României este stabilită de dispozițiile titlurilor următoare ale prezentei legi, precum și de alte acte normative pertinente.

Art. 17 - Limbile utilizate

(1) Cererile de asistență judiciară internațională în materie penală adresate României și actele anexe trebuie însoțite de o traducere în limba română sau în una din limbile engleză ori franceză.

(2) Cererile de asistență judiciară internațională în materie penală formulate de autoritățile române și actele anexe vor fi însoțite de traduceri în una din limbile prevăzute în instrumentul juridic aplicabil în relația cu statul solicitat. Traducerea cererilor și a actelor anexe se realizează de autoritatea judiciară solicitantă.

(3) Răspunsul la cererile de asistență judiciară internațională în materie penală adresate României va fi redactat în limba română, traducerea acestuia în limba oficială a statului solicitant sau în una din limbile engleză ori franceză fiind facultativă, cu excepția cazului în care prin instrumentul juridic internațional aplicabil se dispune altfel.

Art. 18 - Computarea arestării

(1) Durata arestului efectuat în străinătate în îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară internațională în materie penală formulate de autoritățile române în temeiul prezentei legi este luată în calcul în cadrul procedurii penale române și se computează din durata pedepsei aplicate de instanțele române.

(2) Autoritățile române solicitate sunt obligate să comunice autorităților competente ale statului solicitant informațiile necesare computării duratei arestului executat în România, în baza unei cereri de asistență judiciară internațională adresate autorităților judiciare române.

Art. 19 - Conținutul general al cererii de asistență judiciară și actele anexate acesteia

(1) Cererea de asistență judiciară trebuie să indice:

- a) denumirea autorității judiciare emitente și denumirea autorității judiciare solicitate;
- b) obiectul și motivele cererii;
- c) calificarea juridică a faptelor;

d) datele de identificare ale învinuitului, inculpatului sau condamnatului, ale persoanei care face obiectul cererii de extradare sau de transferare ori ale martorului sau expertului, după caz.

(2) La cererea de asistență judiciară se anexează acte în sprijinul acesteia, în funcție de natura și obiectul cererii, astfel cum sunt prevăzute în titlurile următoare.

(3) Actele anexate cererii de asistență judiciară trebuie certificate de autoritatea judiciară emitentă, fiind scutite de orice alte formalități de supralegalizare.

Art. 20 - Cheltuieli

(1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară în materie penală sunt suportate, de regulă, de statul solicitat.

(2) Cu toate acestea, sunt în sarcina statului sau a autorității judiciare solicitante:

a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și experților, precum și cheltuielile de călătorie și de sedere;

b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor;

c) cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor pe teritoriul statului solicitant sau la sediul unei autorități judiciare;

d) cheltuielile ocazionate de tranzitul unei persoane de pe teritoriul unui stat străin sau de la sediul unei autorități judiciare către un stat tert;

e) cheltuielile ocazionate de recurgerea la o videoconferință pentru îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară;

f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii.

(3) Ca urmare a unui acord între autoritățile române solicitate și autoritățile străine solicitante, se poate deroga, în cazuri excepționale, de la dispozițiile alin. (2).

Art. 21 - Remiterea de obiecte și de valori

(1) În cazul în care cererea de asistență are ca obiect sau implică remiterea de obiecte sau de alte valori, acestea pot fi predate atunci când nu sunt indispensabile dovedirii unei fapte penale a cărei urmărire și judecată ține de competența autorităților judiciare române.

(2) Remiterea obiectelor și a altor valori poate fi amânată sau efectuată sub condiția restituirii.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu aduc atingere drepturilor tertilor de bună-credință și drepturilor statului român atunci când aceste obiecte și valori pot reveni acestuia.

(4) Obiectele și valorile nu vor fi predate decât în temeiul unei hotărâri definitive pronunțate în acest sens de autoritatea judiciară competentă.

(5) În cazul cererilor de extradare, predarea obiectelor și valorilor prevăzute la alin. (1) se poate efectua chiar dacă nu se acordă extradarea, în special din cauza fugii sau decesului persoanei extradabile.

.....

Cap. III

Executarea unui mandat european de arestare

Art. 85 - Fapte care dau loc la predare

(1) În cazul în care mandatul european de arestare a fost emis pentru una din infracțiunile enumerate mai jos, indiferent de denumirea lor în statul emitent, și care este sancționată în statul emitent cu închisoarea sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate pe o perioadă de minimum 3 ani, predarea se va acorda chiar dacă nu este îndeplinită condiția dublei incriminări:

1. apartenența la un grup infracțional organizat;

2. terorismul;
3. infractiunile privind traficul de persoane si infractiuni în legatura cu traficul de persoane;
4. traficul de migranti;
5. exploatarea sexuala a copiilor si pornografia infantila;
6. infractiunile privind traficul de droguri sau precursori;
7. infractiunile privitoare la nerespectarea regimului armelor si munitiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare si al altor materii radioactive;
8. infractiunile de coruptie, infractiunile asimilate infractiunilor de coruptie, infractiunile în legatura directa cu infractiunile de coruptie si infractiunile împotriva intereselor financiare ale Comunitatilor Europene;
9. spalarea **banilor**;
10. falsificarea de moneda si alte valori, falsificarea de valori straine, inclusiv falsificarea monedei euro;
11. infractiunile savârsite prin intermediul retelelor si sistemelor informatice sau de comunicatii;
12. infractiunile împotriva mediului înconjurator, inclusiv traficul ilegal al speciilor animale protejate si al speciilor si varietatilor vegetale protejate;
13. ajutorul la intrarea si sederea în situatii ilegale;
14. omuciderea voluntara, vatamarea corporala grava;
15. traficul de tesuturi sau organe umane;
16. lipsirea de libertate în mod ilegal, arestarea nelegala si cercetarea abuziva;
17. rasismul si xenofobia;
18. tâlharia si pirateria;
19. traficul ilegal de bunuri culturale, inclusiv antichitatile si operele de arta;
20. înselaciunea;
21. deturnarea de fonduri;
22. infractiunile contra proprietatii intelectuale;
23. înselaciunea cu privire la calitatea marfurilor;
24. falsul material în înscrisuri oficiale, falsul intelectual si uzul de fals;
25. traficul ilegal de substante hormonale si alti factori de crestere;
26. traficul de vehicule furate;
27. violul;
28. sclavia;
29. distrugerea si distrugerea calificata, savârsita prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc si daca rezulta pericol public;
30. infractiunile pentru care competenta de judecata apartine Curtii Penale Internationale;
31. sechestrarea de aeronave si vapoare;
32. sabotajul.

(2) Pentru alte fapte decât cele prevazute la alin. (1), predarea poate fi subordonata conditiei ca faptele care motiveaza emiterea mandatului european sa constituie infractiune potrivit legii române, independent de elementele constitutive sau de încadrarea juridica a acesteia.

Art. 86 - Proceduri prelabile

(1) Atunci când o autoritate judiciara româna primeste un mandat european de arestare, dar nu este competenta sa îl solutioneze, transmite mandatul autoritatii judiciare de executare competente si informeaza despre acesta autoritatea judiciara emitenta.

(2) Autoritatea judiciara de executare româna verifica în prealabil daca mandatul european de arestare este însoțit de traduceri, potrivit art. 79 alin. (4). În cazul în care mandatul nu este tradus, autoritatea judiciara de executare româna poate comunica acest lucru autoritatii

judiciare emitente, cu scopul de a remite traducerea în cel mai scurt timp posibil, sau poate dispune efectuarea traducerii, dacă este posibil. Procedura se va suspenda până la primirea traducerii.

(3) Autoritățile judiciare de executare române comunică Ministerului Justiției, în cel mai scurt timp, faptul receptării tuturor mandatelor europene de arestare care le sunt trimise spre executare.

Art. 87 - Condiții speciale

(1) Executarea unui mandat european de arestare de către autoritățile judiciare de executare române poate fi supusă următoarelor condiții:

a) în cazul în care mandatul de arestare european a fost emis în scopul executării unei pedepse aplicate printr-o hotărâre pronunțată în lipsa sau dacă persoana în cauză nu a fost legal citată cu privire la data și locul ședinței de judecată care a condus la hotărârea pronunțată în lipsă, autoritatea judiciară emitentă va da o asigurare considerată suficientă care să garanteze persoanei care face obiectul mandatului de arestare european că va avea posibilitatea să obțină rejudecarea cauzei în statul membru emitent, în prezența sa;

b) în cazul în care infracțiunea în baza căreia s-a emis mandatul de arestare european este sancționată cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate pe viață, dispozițiile legale ale statului membru emitent trebuie să prevadă posibilitatea revizuirii pedepsei sau a măsurii de siguranță aplicate ori liberarea condiționată, după executarea a cel puțin 20 de ani din pedeapsă sau măsură de siguranță aplicată, ori aplicarea unor măsuri de clemență.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1), cetățenii români sunt predați în baza unui mandat european de arestare emis în vederea efectuării urmăririi penale sau a judecării cu condiția că, în cazul în care se va pronunța o pedeapsă privativă de libertate, persoana predată să fie transferată în România pentru executarea pedepsei.

Art. 88 - Motive de refuz al executării

(1) Autoritatea judiciară română de executare refuză executarea mandatului european de arestare în următoarele cazuri:

a) când, din informațiile de care dispune, reiese că persoana urmărită a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de către un stat membru, altul decât statul emitent, cu condiția că, în cazul condamnării, sancțiunea sa fi fost executată ori să fie în acel moment în curs de executare sau executarea sa fi fost prescrisă, pedeapsa sa fi fost grațiată ori infracțiunea sa fi fost amnistiată sau să fi intervenit o altă cauză care împiedică executarea, potrivit legii statului de condamnare;

b) când infracțiunea pe care se bazează mandatul european de arestare este acoperită de amnistie în România, dacă autoritățile române au, potrivit legii române, competența de a urmări acea infracțiune;

c) când persoana care este supusă mandatului european de arestare nu răspunde penal, datorită vârstei sale, pentru faptele pe care se bazează mandatul de arestare în conformitate cu legea română.

(2) Autoritatea judiciară română de executare poate refuza executarea mandatului european de arestare în următoarele cazuri:

a) în situația prevăzută la art. 85 alin. (2) din prezenta lege; în mod excepțional, în materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar, executarea mandatului european nu va putea fi refuzată pentru motivul că legislația română nu impune același tip de taxe sau de impozite sau nu conține același tip de reglementări în materie de taxe și impozite, de vamă și de schimb valutar ca legislația statului membru emitent;

b) când persoana care face obiectul mandatului european de arestare este supusa unei proceduri penale în România pentru aceeași faptă care a motivat mandatul european de arestare;

c) când împotriva persoanei care face obiectul mandatului european s-a pronunțat în alt stat membru al Uniunii Europene o hotărâre definitivă pentru aceleași fapte;

d) când persoana care face obiectul mandatului european a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte într-un alt stat tert care nu este membru al Uniunii Europene, cu condiția ca, în caz de condamnare, sancțiunea să fi fost executată sau să fie în acel moment în curs de executare sau executarea să fie prescrisă, ori infracțiunea să fi fost amnistiată sau pedepsă să fi fost grațiată potrivit legii statului de condamnare;

e) când mandatul european de arestare se referă la infracțiuni care, potrivit legii române, sunt comise pe teritoriul României;

f) când mandatul european cuprinde infracțiuni care au fost comise în afara teritoriului statului emitent și legea română nu permite urmărirea acestor fapte atunci când s-au comis în afara teritoriului român;

g) când, conform legislației române, răspunderea pentru infracțiunea pe care se întemeiază mandatul european de arestare ori executarea pedepsei aplicate s-au prescris, dacă faptele ar fi fost de competența autorităților române;

h) când autoritatea judiciară română competentă a decis fie să nu urmărească, fie să înceteze urmărirea persoanei solicitate pentru infracțiunea pe care se bazează mandatul de arestare european.

Art. 89 - Arestarea și punerea la dispoziția autorității judiciare

(1) Arestarea unei persoane în baza unui mandat european de arestare se execută în condițiile și cu respectarea garanțiilor prevăzute de [Codul de procedura penală](#).

(2) În termen de cel mult 24 de ore de la arestare, persoana urmărită va fi trimisă în fața judecătorului secției penale a curții de apel competente.

(3) Judecătorul informează persoana urmărită asupra existenței mandatului european de arestare, asupra conținutului acestuia, asupra posibilității de a consimți la predarea către statul emitent, precum și cu privire la drepturile sale procesuale.

(4) Persoana arestată este depusă în arestul poliției.

(5) Arestarea persoanei se comunică autorității judiciare emitente de către autoritatea judiciară de executare.

Art. 90 - Ascultarea persoanei arestate

(1) Ascultarea persoanei arestate se face de un complet format din doi judecători ai secției penale a curții de apel competente, în termen de maximum 48 de ore de la arestare, cu participarea procurorului, a apărătorului persoanei arestate și, dacă este cazul, a unui interpret, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedura penală.

(2) Persoana arestată va fi întrebată, în primul rând, asupra consimțământului irevocabil la predare.

(3) Dacă persoana arestată consimte la predare, se întocmește un proces-verbal care va fi semnat de către persoana arestată, membrii completului de judecată, reprezentantul Ministerului Public și grefier și în care se consemnează, dacă este cazul, și renunțarea la drepturile conferite de regula specialității.

(4) În toate cazurile, instanța va lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana arestată și-a dat consimțământul la predare în mod liber și în deplină cunoștință asupra consecințelor juridice ale acestuia, în special asupra caracterului irevocabil. În același fel se va proceda referitor la renunțarea la regula specialității.

(5) Dacă persoana arestată nu consimte la predare, instanța procedeează la ascultarea acesteia asupra existenței cauzelor de refuz sau de condiționare a predării.

(6) Instanța poate fixa, în condițiile prezentei legi, un termen pentru administrarea probelor propuse de persoana arestată și de procuror cu privire la cauzele de refuz sau de condiționare a predării.

(7) În toate cazurile, reprezentantul Ministerului Public va pune concluzii.

Art. 91 - Informații suplimentare

(1) Când mandatul european transmis nu conține informațiile prevăzute la art. 79 alin. (1), autoritatea judiciară de executare va solicita autorității judiciare emitente informațiile omise. De asemenea, va putea solicita orice informații suplimentare privind motivele de refuz sau de condiționare a executării mandatului.

(2) În acest scop, autoritatea judiciară de executare fixează un termen în care să fie transmise informațiile suplimentare, ținând cont de termenele maxime prevăzute la art. 95 din prezenta lege.

Art. 92 - Predarea temporară sau interogatoriul persoanei urmărite

(1) În situațiile prevăzute la art. 81 alin. (1) lit. a), dacă autoritatea judiciară emitentă o solicită, se va putea aproba predarea temporară a persoanei urmărite în statul emitent al mandatului sau se va proceda la luarea unei declarații acestei persoane.

(2) În cazul în care s-a acordat predarea temporară a persoanei detinute, aceasta se va efectua în condițiile și pe durata stabilite de comun acord cu autoritatea judiciară emitentă. În toate cazurile, persoana urmărită va trebui să se întoarcă în România pentru a participa la desfășurarea procedurii de predare în baza mandatului european de arestare.

(3) În cazul în care nu se acordă predarea temporară sau aceasta nu este solicitată, autoritatea judiciară de executare română procedeează la luarea unei declarații persoanei urmărite, după caz, cu participarea persoanei desemnate de autoritatea judiciară emitentă, în conformitate cu legea statului emitent. Ascultarea persoanei urmărite se face potrivit prevederilor [Codului de procedura penală](#) român și în condițiile stabilite potrivit înțelegerii dintre autoritățile judiciare vizate. În toate cazurile se vor respecta drepturile procesuale ale persoanei urmărite.

Art. 93 - Masuri

(1) În cursul procedurii, autoritatea judiciară de executare, ascultând și concluziile procurorului, va dispune fie arestarea provizorie, fie punerea în libertate a persoanei urmărite, în acest din urmă caz luând toate măsurile necesare pentru a evita fuga persoanei urmărite.

(2) Autoritatea judiciară de executare va decide ținând cont de circumstanțele cazului și de necesitatea asigurării executării mandatului european de arestare.

(3) În orice moment al procedurii și ținând seama de circumstanțele cauzei, autoritatea judiciară de executare, pe baza concluziilor procurorului, va putea dispune încetarea stării de arest provizoriu, luând măsurile necesare pentru a evita fuga persoanei urmărite.

(4) Împotriva hotărârii pronunțate potrivit dispozițiilor prezentului articol, pot declara recurs în fața Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție procurorul și persoana urmărită.

Art. 94 - Hotărârea asupra predării

(1) Dacă persoana urmărită a consimțit să fie predată statului emitent și Ministerul Public nu învederează existența unor motive de condiționare a predării, autoritatea judiciară de executare va dispune predarea acesteia către statul emitent.

(2) Cât timp autoritatea judiciară de executare nu a pronunțat o hotărâre definitivă cu privire la mandatul european de arestare, aceasta va asigura condițiile materiale necesare pentru ca predarea efectivă a persoanei să fie posibilă după luarea acestei hotărâri.

(3) Autoritatea judiciară de executare va comunica de îndată autorității judiciare emitente decizia definitivă referitoare la mandatul european de arestare.

(4) Orice refuz al executării unui mandat european de arestare va fi motivat.

Art. 95 - Termene

(1) Mandatul european de arestare se soluționează și se execută în regim de urgență.

(2) Dacă persoana urmărită consimte la predare, hotărârea se pronunță în termen de 10 zile de la termenul de judecată la care persoana urmărită și-a exprimat consimțământul la predare și este definitivă și executorie.

(3) În cazul în care persoana urmărită nu consimte la predare, hotărârea se pronunță în termen de 60 de zile de la arestare.

(4) Când, pentru motive justificate, nu se poate pronunța o hotărâre în termenele prevăzute la alineatele precedente, instanța poate amâna pronunțarea pentru 30 de zile, comunicând autorității judiciare emitente această împrejurare, precum și motivele amânării și menținând măsurile necesare în vederea predării.

(5) Când, din motive excepționale, nu pot fi respectate termenele prevăzute în prezentul articol, autoritatea judiciară de executare română va informa Eurojust, precizând motivele întârzierii.

Art. 96 - Predarea persoanei urmărite

(1) Predarea se realizează de către poliție, după o informare prealabilă a autorității desemnate în acest scop de către autoritatea judiciară emitentă asupra locului și datei fixate, în termen de 10 zile de la pronunțarea hotărârii judecătorești de predare.

(2) Dacă, din motive independente de voința unuia dintre statele emitente sau de executare, predarea nu se poate efectua în acest termen, autoritățile judiciare implicate vor intra imediat în contact pentru a fixa o nouă dată de predare. În acest caz, predarea va avea loc în termen de 10 zile de la noua dată convenită.

(3) În mod excepțional, predarea poate fi amânată temporar, pentru motive umanitare serioase, cum ar fi existența unor temeiuri suficiente pentru a se crede că predarea va periclita, în mod evident, viața sau sănătatea persoanei solicitate. Executarea mandatului european de arestare va avea loc imediat ce aceste motive încetează să existe. În acest sens, autoritatea judiciară executoare va informa de îndată autoritatea judiciară emitentă și împreună vor conveni o nouă dată de predare. În acest caz, predarea va avea loc în termen de 10 zile de la noua dată astfel convenită.

(4) În cazul în care sunt depășite termenele maxime pentru predare, fără ca persoana în cauză să fie primită de către statul emitent, se va proceda la punerea în libertate a persoanei urmărite, fără ca acest fapt să constituie un motiv de refuz al executării unui viitor mandat european de arestare, bazat pe aceleași fapte.

(5) În toate cazurile, în momentul predării, autoritatea judiciară de executare română va aduce la cunoștința autorității judiciare emitente durata privării de libertate pe care a suferit-o persoana la care se referă mandatul european de arestare, cu scopul de a fi dedusă din pedeapsă sau din măsura de siguranță care se va aplica.

Art. 97 - Predarea amânată sau condiționată

(1) Când persoana urmărită este urmărită penal sau judecată de autoritățile judiciare române pentru o faptă diferită de cea care motivează mandatul european de arestare, autoritatea judiciară de executare română, chiar dacă s-a dispus executarea mandatului, va putea amâna predarea până la terminarea judecării sau până la executarea pedepsei.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), dacă autoritatea judiciară emitentă o solicită, autoritatea judiciară de executare română poate dispune predarea temporară a persoanei urmărite, în condițiile stabilite printr-un acord încheiat în scris cu autoritatea judiciară emitentă.

Art. 98 - Remiterea de obiecte

(1) La cererea autorității judiciare emitente sau din oficiu, autoritatea judiciară de executare română va dispune remiterea, în conformitate cu legea română, a obiectelor care constituie mijloace materiale de probă sau au fost dobândite de persoana solicitată ca urmare

a savârșirii infractiunii care sta la baza emiterii mandatului european de arestare, fara a aduce atingere drepturilor pe care statul român sau tertii le pot avea asupra acestora. Obiectele se restituie la terminarea procesului penal.

(2) Obiectele prevazute la alin. (1) se remit chiar si atunci când mandatul european de arestare nu se poate executa din cauza decesului sau evadarii persoanei urmarite.

(3) În cazul în care bunurile sunt supuse confiscarii în România, autoritatea judiciara de executare va putea refuza remiterea acestora sau va putea sa o efectueze temporar, daca acest lucru este necesar bunei desfasurari a procesului penal aflat pe rolul autoritatilor judiciare române.

Art. 99 - Concursul de cereri

(1) În cazul în care doua sau mai multe state membre au emis un mandat european de arestare în legatura cu aceeași persoana, autoritatea judiciara de executare româna va decide asupra prioritatii de executare, tinând seama de toate circumstantele si, în special, de locul savârșirii si gravitatea infractiunii, de data emiterii mandatelor, precum si de împrejurarea ca mandatul a fost emis în vederea urmaririi penale, a judecatii sau în vederea executarii unei pedepse sau a unei masuri de siguranta. Autoritatea judiciara de executare româna va putea solicita, daca este cazul, avizul Eurojust cu privire la aceasta hotarâre.

(2) În cazul concurentei între un mandat european de arestare si o cerere de extradare prezentata de catre un stat tert, autoritatea judiciara de executare româna va decide luând în considerare toate circumstantele si în special cele prevazute la alin. (1) si cele prevazute în conventia de extradare aplicabila în relatia cu statul tert. În cazul în care va da prioritate cererii de extradare, se vor aplica dispozitiile titlului II.

(3) În cazul în care decide sa se acorde întâietate cererii de extradare, autoritatea judiciara de executare româna va aduce acest lucru la cunostinta autoritatii emitente a mandatului european de arestare.

(4) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere obligatiilor derivate din calitatea de parte la Statutul Curtii Penale Internationale.

Anexa

MANDAT EUROPEAN DE ARESTARE

Prezentul mandat este emis de catre autoritatea judiciara competenta.

Solicit arestarea si predarea în sarcina autoritatilor judiciare a persoanei mentionate în continuare, (în vederea efectuării urmaririi penale sau a executării unei pedepse sau a unei masuri de siguranta privative de libertate).

a) Informatii referitoare la identitatea persoanei urmarite:

Numele:

Prenumele:

Numele avut înainte casatoriei (daca este cazul)

Porecla (daca este cazul):

Sexul:

Cetatenia:

Data nasterii:

Locul nasterii:

Resedinta si/sau domiciliul cunoscut:

Limba (limbile) pe care le înțelege persoana urmarita (daca sunt cunoscute):

Trasaturi fizice particulare/descrierea persoanei urmarite:

Fotografia si amprentele digitale ale persoanei urmarite, daca sunt disponibile si se pot trimite, sau adresa persoanei care poate fi contactata cu scopul de a le obtine sau pentru a obtine o caracterizare a ADN (daca nu s-a inclus o astfel de informatie si se dispune de ea pentru transmiterea sa)

b) Actul pe care se întemeiază mandatul de arestare

1. Mandatul de arestare sau hotărârea judecătorească definitivă:

Tipul:

Hotărârea judecătorească definitivă și executorie:

Referința:

c) Indicații privind durata pedepsei:

1. Durata maximă a pedepsei sau a măsurii de siguranță privative de libertate care se poate aplica pentru infracțiune sau infracțiuni:

.....

2. Durata pedepsei sau a măsurii de siguranță privative de libertate aplicate:

Pedeapsa care rămâne de executat:

d) Hotărârea pronunțată în lipsa și în cadrul unei proceduri judecătorești în timpul căreia persoana era absentă sau nereprezentată:

- Persoana despre care este vorba a fost citată personal sau informată prin alte mijloace cu privire la data și locul ședinței în care s-a pronunțat hotărârea în lipsă

- Persoana în cauză nu a fost citată personal și nici informată prin alte mijloace cu privire la data și locul ședinței în care s-a dictat hotărârea în lipsă, însă dispune de următoarele garanții juridice după predarea către autoritățile judiciare (dacă astfel de garanții se pot prezenta anticipat):

Precizarea garanțiilor juridice:

.....

e) Infracțiunea (infracțiunile):

Prezentul mandat se referă la un total de infracțiune/infracțiuni.

Descrierea circumstanțelor în care s-a/s-au comis infracțiunea/infracțiunile, inclusiv momentul (data și ora), locul și gradul de participare la aceasta/acestea a persoanei urmărite:

.....

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor și dispoziția legală sau codul aplicabil:

.....

I. Să se marcheze casutele corespunzătoare dacă este vorba de una sau de mai multe dintre următoarele infracțiuni, sancționate în statul membru emitent cu o pedeapsă de cel puțin trei ani, așa cum sunt definite în dreptul statului membru emitent:

? apartenența la un grup infracțional organizat;

? terorism;

? infracțiuni privind traficul de persoane și infracțiuni în legătură cu traficul de persoane;

? traficul de migranți;

? exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

? infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;

? infracțiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor și munițiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare și al altor materii radioactive;

? infracțiuni de corupție, infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție și infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene;

? spălarea banilor;

? falsificare de monedă și alte valori, falsificare de valori străine, inclusiv falsificarea monedei euro;

? infractiuni savârsite prin intermediul retelelor si sistemelor informatice sau de comunicatii;

? infractiuni împotriva mediului înconjurator, inclusiv traficul ilegal al speciilor animale protejate si al speciilor si varietatilor vegetale protejate;

? ajutorul la intrarea si sederea în situatii ilegale;

? omuciderea voluntara, vatamarea corporala grava;

? traficul de tesuturi sau organe umane;

? lipsirea de libertate în mod ilegal, arestarea nelegala si cercetarea abuziva;

? rasismul si xenofobia;

? tâlharia si pirateria;

? trafic ilegal de bunuri culturale, inclusiv antichitatile si operele de arta;

? înselaciune;

? deturnare de fonduri;

? infractiuni contra proprietatii intelectuale;

? înselaciunea cu privire la calitatea marfurilor;

? fals material în înscrieri oficiale, fals intelectual si uz de fals;

? trafic ilegal de substante hormonale si alti factori de crestere;

? trafic de vehicule furate;

? viol;

? sclavie;

? distrugere si distrugere calificata, savârsita prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc si daca rezulta pericol public;

? infractiuni pentru care competenta de judecata apartine Curtii Penale Internationale;

? sechestrare de aeronave si vapoare;

? sabotaj.

II. Descrierea detaliata a infractiunii sau infractiunilor, altele decât cele enumerate la punctul I:

.....
f) Alte circumstante privind fapta sau persoana învinutului/inculpatului (informatie facultativa):

(N.B. Se pot include observatii asupra extraterritorialitatii, suspendarii termenelor de prescriptie.)

.....
g) Prezentul mandat se refera, de asemenea, la remiterea obiectelor care pot constitui mijloace materiale de proba.

Prezentul mandat se refera de asemenea la remiterea obiectelor aflate în posesia persoanei urmarite pentru savârsirea infractiunii:

Descrierea si localizarea obiectelor (în cazul în care sunt cunoscute):

.....
h) Infractiunea sau infractiunile pentru care s-a emis prezentul mandat sunt sanctionate cu pedeapsa detentiunii pe viata:

- dispozitiile legale ale statului membru emitent care prevad revizuirea pedepsei aplicate sau liberarea conditionata, dupa executarea a cel putin 20 de ani din pedeapsa aplicata, si/sau

- dispozitiile legale ale statului membru emitent care prevad aplicarea masurilor de clementa la care are drept persoana în cauza, în conformitate cu dreptul sau practica statului membru emitent, ce pot determina neexecutarea pedepsei.

i) Autoritatea judiciara emitenta a prezentului mandat:

Denumirea oficiala:

Numele reprezentantului sau:

Functia:
Referinta dosarului:
Adresa:
Nr. de tel: (prefixul tarii) (prefixul orasului) (...)
Nr. de fax: (prefixul tarii) (prefixul orasului) (...)
E-mail:
Adresa persoanei de contact (competenta pentru efectuarea predarii efective):

În cazul în care se desemneaza o autoritate centrala pentru transmiterea si receptarea mandatelor de arestare europene:

Numele autoritatii centrale:
Persoana de contact, daca este cazul (functia/gradul si numele):
Adresa:
Nr. de tel: (prefixul tarii) (prefixul orasului) (...)
Nr. de fax: (prefixul tarii) (prefixul orasului) (...)
E-mail:
Semnatura autoritatii judiciare emitente, a reprezentantului sau a amândurora:
.....
Numele:
Functia:
Data:

Timbru oficial (daca exista)